

Chcete vědět, co čtou vaše / naše knihovnice?

Tip č. 4 (23. února 2021)

V knihovně je nás deset. Každá čteme něco jiného. Jak už to tak bývá. I my občas sklouzneme k brakovce, určitě sáhneme po tom, co je zrovna TOP, ale stejně nakonec se vrátíme k těm svým milým žánrům.

4) O čem četla a co vám teď doporučuje Katka Nedvědová, si přečtěte o pár řádků níže. Pokud vás text zaujme a budete si chtít kniha sami přečíst, stačí, když kliknete ZDE a knihu si objednáte.

3) O čem četla a co vám teď doporučuje Stáňa H, si přečtěte o pár řádků níže. Pokud vás text zaujme a budete si chtít kniha sami přečíst, stačí, když kliknete ZDE.

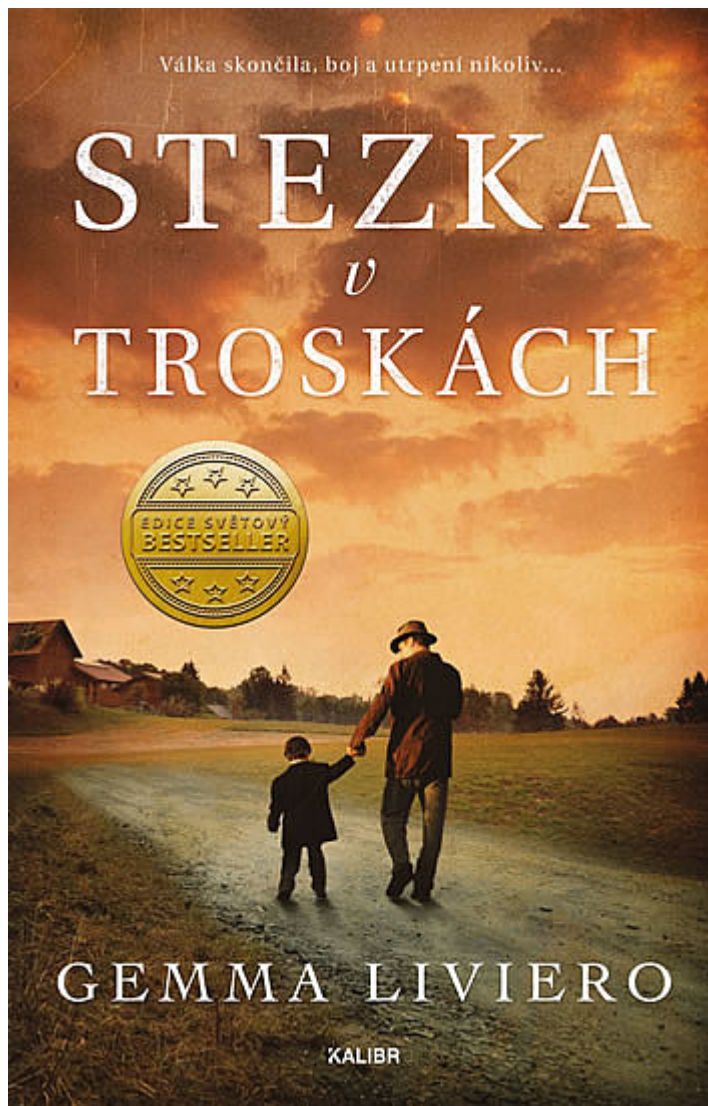
2) O čem četla a co vám teď doporučuje Katka MK, si přečtěte o pár řádků níže. Pokud vás text zaujme a budete si chtít kniha sami přečíst, stačí, když kliknete ZDE.

1) O čem četla a co vám teď doporučuje Míla, si přečtěte o pár řádků níže. Pokud vás text zaujme a budete si chtít kniha sami přečíst, stačí, když kliknete ZDE.

4) Stezka v troskách / od Gemma Liviero

Hlavním hrdinou románu Gemmy Liviero je mladý Ital Stefano, který se v srpnu 1945 snaží dostat z poraženého Německa zpět do Itálie. Stefano tvrdí, že je sloužil v Italské armádě ale dostal se do koncentračního tábora, protože ho Němci považovali za zrádce. Nasvědčuje tomu i vytetované číslo na jeho předloktí. Hned na začátku příběhu zachrání Stefano malého chlapce Michala, kterého najde u těl mrtvé ženy a kojence. Přestože ví, že mu péče o malé dítě způsobí problémy, po kratším váhání vezme vyděšeného chlapce sebou. Oba se dostanou na samotu u řeky, kde se nachází dva válkou poničené domy. V jednom žije mladá žena, zdravotní sestra Rosalind, která se stará o svého manžela Georga, trpícího postraumatickým syndromem z válečného zranění hlavy. Rosalind je uzavřená, osamělá a nedůvěřivá žena, která žije pouze pro Georga. V druhém domě žije mladý muž, bývalý německý voják Erich, který nabídne Stefanovi dočasné ubytování ve svém domě, neboť údajně tráví mnoho času ve městě, v novém zaměstnání... Stefano náhodně objeví v domě fotografie a dopisy tajemné dívky Monique, která zmizela. Přestože se Stefano sblíží s Rosalind, ani ona mu nehodlá svěřit tajemství okolo Monique a pravdu o Erichovi.

Postupující děj rozkrývá spletitý příběh, v němž každá z hlavních postav má nějaké tajemství a není tím, kým se zdá a za koho se vydává. Je Erich obyčejný bývalý voják wehrmachtu nebo válečný zločinec? Byl Stefano opravdu voják italské Mussoliniho armády, nebo se za něj pouze vydává? A kdo a kde je Monique o které nikdo nechce mluvit? Důležitou se ukáže i postava chlapce Michala, který se do zamotaného příběhu dostal náhodou...

3) **Panda v nesnázích / od Markéty Lukáškové**

Dvě dějové linky a dvě mladé ženy, každá v jiných nesnázích a v jiné době. Přesto mají tolik společného.

Tereza, přezdívána Panda, protože má přes oko velké mateřské znaménko, prožívá v současnosti rozchod a vrací se ke svým rodičům do svého dětského pokoje. Kromě složitého vztahu s mámou, psychických potíží a mindráků z vlastního vzhledu, má těžkou hlavu z diplomové práce. Píše o neznámé hrdince Marii, člence třetího odboje, která si na začátku padesátých let 20. století vedla podrobné deníky a přechovávala u sebe jejího pradědečka Jaroslava. Tereza tak zjišťuje, že jeho útěk přes hranice byl mnohem dramatičtější než v jejích nejdivočejších představách...

Panda byla mojí první knihou od autorky a už jsem přečetla i další knihu, Vlaštovka v bublině, opět velmi zajímavý příběh. Mám zamluvenou další její knihu. Příběh jsem prožívala s hlavní hrdinkou. Terezy mi bylo líto, ale fandila jsem jí, protože každý má na sobě něco, co vyloženě nemá rád a vadí mu. Bavilo mě, jak se autorka dokázala vcítit i do jiných postav, autentičnost dané chvíle a situace, nejen do chvílemi ztracené Terezy, která často přemýšlí o věcech, které jsou zdánlivě maličkosti, ale přitom jsou tak nějak vším...

Důležitou rolí v příběhu Terezy byla třetí dějová linie jejich rodičů, která měla nakonec závažný dopad na celý příběh a také vysvětlení, proč se vlastně Lenka, Terezina matka chovala tak, jak se chovala. Lenka byla vyhořelá a zoufalá osoba, která kvůli své vlastní chybě nenašla v sobě dostatek lásky pro svou dceru, ale ani pro manžela, který Terezu hodně podporoval. Její chování na konci se nedá pochopit, asi by se takhle žádná matka nezachovala.

Mariinu linku jsem četla s napětím, jak to dopadne. Příběh mě dostal do jiné doby a hodně jsem si z toho

odnesla. Marie, žena tak statečná a při tom tak křehká. Hlavně ale hrdinka žijící v 50. letech minulého století. Autorka nás dokáže přenést do této doby a ukázat nám její temnou tvář.

Střídání vyprávění z různých pohledů hlavních hrdinů mi nevadilo, hezky na sebe navazovalo a leccos doplňovalo. Vcelku mě kniha moc bavila a líbila se mi. nádherný příběh, lehce vyprávěný avšak tak cituplný. Doporučuji!

2) Jeden z nás / od Shari Lapeña

Na psychotriller „Jeden z nás“, který je v pořadí čtvrtým dílem mé oblíbené autorky, jsem se těšila opravdu moc. Nezklamal. Od první stránky napětí, které je autorce vlastní a které se jen tak „neočte“, detektivní zápletka, tajemství, zajímavé sousedské vztahy a nečekané obraty. Stejně jako v předešlých knihách se mi příběh zaryl pod kůži a četl se doslova jedním dechem.

Na newyorském předměstí, které je jinak poklidné a sousedé k sobě mají vzájemně velmi blízko, někdo zabil jednu z místních mladých žen, která byla navíc velmi atraktivní. Pátrání po pachateli pomalu odkrývá vztahy mezi sousedy, které se původně zdály být úplně běžné. Nyní vychází na světlo skutečnosti, které jsou mnohdy přinejmenším hodně neobvyklé a komplikují se navíc anonymními dopisy, které dostávají někteří sousedé a ve kterých je zmínka o mladistvém nočním návštěvníkovi, který v noci tajně navštěvuje jejich domy, aby nahlédl do jejich soukromí. Do tohoto se vloží jedna ze sousedek a pátrá „na vlastní pěst“.

Původcem nočních návštěv je dosud nezletilý syn celkem obyčejného manželského páru, který se rodičům ke svým činům přizná. Láká ho pocit, že se dokáže nepozorovaně dostat do cizího domu a poté i do počítače a emailů uživatelů, ve kterých o nich zjišťuje mnohdy až děsivé věci. Rodičům slibuje, že s tím přestane, ale jeho vášeň je silnější a tak ve svých nočních návštěvách pokračuje. Na světlo mezitím vycházejí spletité manželské trojúhelníky a také to, že většina ze sousedů se s onou mladou mrtvou ženou za jejího života intimně sblížila a detektivové mají nelehký úkol – zjistit, zda šlo o zabití ze žárlivosti ženské nebo mužské, který ze sousedů má pletky s jiným sousedem či sousedkou a celé je to krásně provázané a pospojované. Když je nalezena i další mrtvá a tou je ona sousedka, která vedla vlastní pátrání po nočním návštěvníkovi a kterou našli zardoušenou v jejím vlastním domě, přestávají si sousedé věřit úplně.

Psychologie je tady určitě na prvním místě a Shari Lapena to umí opravdu dokonale. Do poslední stránky nevíte, kdo za tím vším stojí, vše je dobře promyšlené a popsané. Závěr je opravdu nečekaný a donutil mě číst i hluboko přes půlnoc, jen abych se dozvěděla, KDO a PROČ a KDE vlastně.

Zcela jistě neprozradím více, protože i tahle kniha stejně jako ty předešlé stojí za vlastní přečtení. Shari Lapena a její další díla – Manželé odvedle, Nevítaný host a Někdo cizí v domě, všechno TOPky, které vás prostě nepustí!

1) **Mise Hygge/ od: Caroline Francová**

Když šéfredaktor Alexandre oznámí Chloé, neohrožené válečné reportérce, že musí hned odjet do Gilleleje, malé pobřežní vesničky v Dánsku, která byla vyhodnocena jako nejšťastnější místo na světě, je novinářka vrcholně pobouřena. Má odejít do vyhnanství v zapadlé díře s nevyslovitelným jménem a zkoumat tam dánské hygge a štěstí při svíčkách? Když ji navíc šťastní lidé neskutečně deprimují? Neví ale, že tato mise, kterou považuje za trest, jí navždy změní život...

V této knížce plné dánského koloritu vypráví Caroline Francová s humorem a sympatií o nečekané změně v životě jedné mladé ženy.

Mám ráda jednoduché obálky, které nejsou nijak přehnané. Klidně ať jsou barevné, jen ať to nebije moc do očí. U Mise Hygge se mi obálka opravdu nelíbí, je na můj vkus trochu přeplácaná, a k celému tématu bych si dokázala představit trochu jiný motiv. Myslím, že kdyby na obálce nebyly malované květy a další zbytečnosti, bylo by to rozhodně lepší. Proto je to jedna z mála knih, u kterých měla hlavní slovo anotace.

Mám ráda knížky s tematikou Hygge. Hygge je styl života v Dánsku, kdy jsou lidé šťastní, mají hodnoty a priority trochu jinde... samé svíčky, kafe a pečivo. A to je moje! U Hygge knih si vždycky neuvěřitelně odpočinu, a ani tahle nebyla výjimkou.

Kniha je rozdělena na dvanáct krátkých kapitol, které jsem přečetla jedním dechem. Je to tak neskutečně milé a hřejivé vyprávění, že to ani jinak nešlo. Každá kapitola je navíc pojmenována po stěžejní myšlence daného úseku, a občas to jsou fajn rady. Dále je epilog, vysvětlující osud postav po nějaké době a vše uzavírá článek Chloé, hlavní postavy.

Chloé je právě ta osůbka, okolo které se celá kniha točí. Její život je práce, a ona se ztrácí před očima. Okolí o ní začíná mít starost, a tak jí v práci pošlou na služební cestu do Dánska. Pro Chloé je to šok, přeci jen je válečná reportérka, a teď se po ní žádá článek o kafi a svíčkách. Není divu, že ke všemu přistupuje trochu skepticky. A i když jsem se s ní snažila soucítit, byla mi ze začátku strašně protivná. To se pak naštěstí zlomilo!

Kde kdo může říci, že Hygge knížky jsou na jedno brdo. A ona je to pravda. Ale na mě mají neskutečný účinek. Zrovna teď, když řeším asi tisíc věcí a nejradši bych se sbalila a odjela někam daleko, je tohle četba, která mě drží nad vodou. Hrozně se při čtení zklidním a pokusím se problémy vnímat trochu jinak, míň ukvapeně. Jo a taky jsem si upletla super šálu barvy lososové.

Mise Hygge byla krásná knížka. Pokud už jste z tohoto žánru něco četli, nečekejte zázrak, ale zároveň si myslím, že nebudete zklamaní. Mě mrzí dvě věci. Ta obálka, která je tak strašně křiklavá, a to, že Mise Hygge má jen malinko přes dvě stě stran. Takhle jsem jí přečetla za den a přála si, aby měla o alespoň sto stran víc!

My čteme a co Vy?

Přečetli jsme za Vás

*Vaše / naše
knihovnice doporučují*

